

Kruisweg 8 beelden en 8 gedichten

De makers

In 2011 is in opdracht van PKN 'De Schaapskooi' in Nijverdal een eigentijdse kruiswegstatie 'Kruisweg 8 beelden en 8 gedichten' gemaakt door de in Nijverdal wonende Annewil Jansen (8 beelden) en Chris Lindhout (8 gedichten). Annewil schilderde 7 schilderijen (acryl op mdf, formaat 50 x 60) en maakte uit een marmeren steen het beeld van de Verrijzenis. De titels van de schilderijen zijn: *Getsemane*, *Verraad*, *Geseling*, *Zie de Mens*, *Duisternis*, *Het is Volbracht* en *Graftuin*. Een marmeren beeld verbeeldt de Verrijzenis. Chris Lindhout heeft zijn inspiratie gehaald uit de schilderijen en het beeld.

Annewil heeft tijdens het wordingsproces inspiratie opgedaan door naar de muziek van Johnny Cash (*Unchained*, *The Man Comes Around* en *A Hundred Highways*) en U2 (*October* en *No Line on the Horizon*) te luisteren. Een bezoek aan Yad Vashem in Jeruzalem in 2010 heeft veel indruk op haar gemaakt. In Statie I is een beeld uit dit Holocaust Memorial terug te vinden. In de voorbereidingstijd kwamen beide makers erachter dat ze in dezelfde week in 2010 in Jeruzalem waren. Een bijzondere herkenning van elkaars beelden en gedichten kwam daaruit voort.

Chris Lindhout was directeur van Basisschool de Schaapskooi in Nijverdal. Eerder verschenen van zijn hand de dichtbundels 'Momentje', 'Even stilstaan', 'In verwondering verder gaan' en 'Goud in handen'.

De kruisweg 8 beelden en 8 gedichten

I

Vertrapt, tot op het bot vernederd,
gekwetst, tot in het diepst van mijn ziel.
Verraden en alleen gelaten,
omdat ik niet voor satan viel.

II

Zo overvallen door 't verraad,
dat toch vanuit mijn vrienden kwam.
Zo daalde 't zwart als regen neer,
waardoor het al het licht benam.

III

Striemende woorden teisterden mij,
sloegen gaten in mijn hoofd.
Mijn rug gekweld, een helse pijn,
niemand die in mij gelooft.

IV

Een doornenkroon vond men mij waardig,
teken van een heer, nu teken van spot.
Ik moest me beheersen om niet te tonen
wie ik was: de zoon van God.

V

Zwarter dan 't nachtelijkste duister
golfde ik naar 't allerdiepste diep.
val ik naar de hel, uithoek van zonde,
maar behield het licht, wat ik zelf schiep.

VI

Ik gaf niet op, niet mijn wil, Here.
Ik hield vol en ging er door.
Een stroom van licht gaat door het duister,
ieder mag volgen in mijn spoor.

VII

Mijn licht stijgt boven al het donker,
drijft bovenop de dodenzee.
De weg naar de hemel is nu open,
iedereen die wil mag mee.

Steen der verrijzenis

Een steen kan niet vliegen.
Een mens de dood niet overwinnen.
Toch is Hij verrezen.

Op vleugels van een nieuwe tijd
in een paradijselijke vlucht.
Opgevaren naar Gods werkelijkheid
door een hemelsblauwe lucht.

Gebogen en geplooid steen.
Harde rots, niet te bewegen.
Toch gevouwen als twee handen.
De werkelijkheid ontstegen,

ontstijgt Hij onze werkelijkheid.
En zelfs de rots die scheurde.
Wat niemand dacht dat gebeuren kon,
wat onbestaanbaar was, gebeurde.

Een steen kan niet vliegen.
Een mens de dood niet overwinnen.
Toch is Hij verrezen.